

Udgaar hver Forestillingsdag.

Onsdag den 4de September 1901.

1. Serie.

2. Aarg.

tonnesbech

Landets største og billigste Baand- og Modemagasin.

F. Rybner Petersens Boghandel.

Største Lager af Salmebøger.

Konsirmationsgaver.

Aarhus Theaters

Restavration & Café

Hver Aften efter Forestillingen Souper à Kr. 1,50 — 3 Retter.

Direkte Indgang fra Foyer'en.

Johannes Gjerulff, Immervad 7.

Broderimagasin.

A. Thykjær's Raffebandel

Specialitét:

Fineste Java-Kaffe. Conserves & Sydfrugter.

Guldsmedgade 7. — Telefon 429.

Aarhus Theater.

Onsdagen den 4de September 1901, Kl. $7^{1/2}$:

Raage.

Lystspil i 2 Afdelinger af N. V. Hoffmeyer.

Personerne:

Viggo Krebs, nybagt Finansminister (42 Aar	Hr. Johannes Marer.
Anna Raage (32 Aar)	Frk. Caroline Aagaard.
Rasmussen, Ministerialtjener	Hr. Alfred Cohn.
Annette	Fru Nicoline Wantzin.

Handlingen foregaar i København.

1ste Afdeling: I Finansministerens Arbejdsværelse. 2den Afdeling: Hos Justitsraad Raage.

Den indbildt Syge.

Komedie i 3 Akter af Moliere, oversat af Johannes Marer.

Personerne:

Argan. indbildt Syg	Hr. Charles Schwanenflügel.
Béline, Argans anden Kone	Fru Anker Kreutz.
Angélique, Argans Datter og Cléantes	
Elskede	Frk. Agnes Hansen.
Louison, Argans lille Datter og Angé-	
liques Søster	Frk. Marie Hovgaard.
Béralde, Argans Broder	Hr. Ludvig Nathansen.
Cléante, Angéliques Tilbeder	Hr. Chr. Schenstrøm.
Dr. Diaforius, Læge	Hr. Philip Bech.
Thomas Diaforius, hans Søn og Angé-	
liques Tilbeder	Hr. Johannes Marer.
Dr. Purgon, Argans Læge	Hr. Hans Neergaard.
Fleurant, Apotheker	Hr. Sigurd Wantzin.
Bonnefoi, Notar	Hr. Otto Conradsen.
Toinette, Tjenestepige	Frk. Agnes Nørlund.

Handlingen foregaar i Paris.

Det længste Ophold bliver mellem Stykkerne.

(Med Eneret paa Personlisten.)

Musikprogrammet: Se næste Side.

Ceres Pilsner

Bryggeriets Aftapning!

anbefales!

Elegant Systue Kjoler

August Welling

Lille Torv 6.

Skolestrømper

med dobbelt Knæ Hæl Saal Taa

ere hidtil uovertrufne.

Christensen, Clemenstorv.

Daglig frisk

hjemmelavet Konfekt

anbefaler

Thorvald Hansens Eftfl., Volden 8.

Aarhus Kjoletøjs-Lager

ved Rudolf Helms, 1. Sal. Store Tory 3. 1. Sal.

Detail Salg til en gros Priser. 1. Kl. Systue for Kjoler.

Edmond Rostands Debut.

Den bekendte Pariser-Journalist Jules Huret bad under en Samtale med Forfatteren af »Cyrano de Bergerac« og »L'Aiglon« denne om at fortælle om sin Debut, idet Huret gerne vilde vide, om man straks havde kunnet forudsé Rostands kommende Triumfer.

Og saa fortæller Rostand:

»Jeg var 21 Aar og kendte ingen i Paris, ikke en eneste Literat eller Kunstner. Jeg levede i Omgivelser, der ikke havde Berøring med disse Kredse. Jeg morede mig imidlertid med at skrive Vers uden mindste Tanke om nogensinde at skulle blive Digter. Desuden spillede jeg af og til Komedie sammen med den unge Pige, der skulde blive min Hustru. En Dag, da vi ikke havde noget Stykke, faldt jeg paa den Idé selv at skrive et lille Stykke paa Vers. Min Hustru, der tog Timer i Diktion hos Féraudy ved Théâtre Français, tog Bagatellen med til sin Lærer. Han læste den, blev begejstret for den og bragte den til Claretie, der straks bad mig komme op til sig. »Det er udmærket«, sagde han til mig. »Det spiller vi, men de maa for en Forms Skyld læse det for Komitéen.« Jeg var henrykt. Et Stykke opført i Molières Hus! Jeg sagde til min Hustru: »Naar vi bliver gamle, vil det blive morsomt at kunne fortælle vore Børn, at vi har taaet et Stykke opført paa Théâtre Français«.

Saa kom Oplæsningsdagen; det var Féraudy, der læste op, medens jeg meget bevæget hørte til. Netop samme Dag havde man erlaret, at Digteren Théodore de Banville var død, og min Titel »De to Pjerrot'er« syntes straks at gøre en trist Virkning. Alt dette hvide syntes sort den Dag, da Banville, der jo med saa megen Forkærlighed havde beskæftiget sig med Pjerrotskikkelsen, var død. »De to Pjerrot'er« forkastedes næsten énstemmigt. Da Claretie meddelte mig det, var han helt ulykkelig over at have lovet saa meget, og han varsaa forlegen, at jeg blev ganske rørt over det. Men han gentog energisk, at Versene var charmante, og at jeg endelig maatte bringe ham noget andet. Saa grebes jeg af, hvad jeg kalder »Inspirationen«, dette, som efter min Overbevisning har været mit » Held« hele mit Liv igennem. Det er den pludselige, hemmelige Fornemmelse af, at Chancen er der, og at den maa gribes samme Øjeblik, hvis den ikke skal forsvinde. Lige indtil dette Øjeblik havde jeg aldrig tænkt, at jeg skulde Medaille:

Paris 1900.

Leveret Møbler til Hds. kgl. Højhed Kronprinsessen.

Brødr. Hofmanns Møbelfabrik,

→>> Aarhus, <<←

anbefaler sig med Møbler i alle Stilarter, saavel som et stort Lager af ordinære Møbler.

Telefon Nr. 117.

Musikprogram.

Orkestret under Anførsel af Kapelmester William Bähncke udfører:

Foran 1ste Akt af »Anna Raage«:

1. Weber: Ouverture til »Jægerbruden«.

Foran 2den Akt:

2. Mozart: Menuet og marcia alla francese.

Foran 1ste Akt af »Den indbildt Syge«:

Rossini: Ouverture til »Barberen fra Sevilla«.

Foran 2den Akt:

4. Chaminade: Rigaudon.

Foran 3die Akt:

5. Meyerbeer: Arie af Operaen »Robert fra Normandiet«.

Billetpriser:

Ordinær Fo	orhøjet	Ordinær I	Forhøjet
Pris.	Pris.	Pris.	Pris.
ıste Parket 2,50	3,00	1. Balkon, øvrige Rækker 2,00	2,50
2det — 2,00	2,50	2den Balkon, 1ste Række 1,50	2,00
Parterre, de første 4		— øvrige — 1,00	1,25
Rækker 1,50	2,00	Amphitheater, 1ste og	
– øvrige Rækker 1,00	1,50	2den Række 0,75	1,00
Fremmedloge 4,00	5,00	Amphitheater, øvrige	
ıste Balkon, ıste Række 2,50	3,00	Rækker 0,50	0,75

Billetter faas til forhøjet Pris fra Kl. 10-11. Til almindelig Pris fra Kl 12-3 og fra Kl. 5.

Aarhus Theaterblad

— Udgaar hver Forestillingsdag —

Indhold: Theatrets Program, Orienteringsplan over Pladserne i Theatret, Musikprogram, Billeder og underholdende Tekst, Theaterverdenen vedrørende, samt et begrændset Antal Annoncer.

Bladet sælges hver Forestillingsdag i Theatrets Forhal. Pris 10 Øre. Annoncer kunne bestilles paa Bladets Kontor, Musæumsgade 6, aabent 9-11 og 4-6. Telefon 403.

Marie Dam,

12, Clemensstræde 12,

anbefaler

hjemmelavet Konfekt

skrive andet end et lille Enaktsstykke eller i Højden flere smaa Stykker. Men i samme Øjeblik, uden selv at vide hvorfor, idet jeg gav efter for en uimodstaaelig Indskydelse, sagde jeg til Claretie med en kold Sikkerhed, hvorover jeg et Par Minuter efter var ganske forfærdet:

» Næste Gang bringer jeg et Treaktsstykke!«

»Godt, jeg lover Dem, at det skal blive læst«, lød Svaret.

En Maaned efter bragte jeg Clarietie »Les romanesques«.

Claretie holdt Ord, og jeg oplæste »Les romanesques« for Komitéen.

Læsningen tog fem Kvarter. Det gjorde kun tvivlsom Lykke hos Tilhørerne, men de modtog Stykket à correction, hvilket jo hyppig er en høflig Form for et Afslag. Jeg vilde imidlertid ikke akceptere dette hykleriske og vage Svar, jeg bad Claretie forlange et bestemt Svar, enten Ja eller Nej. Han kom tilbage med den Besked, at det jo var paa den Betingelse, at Stykket ikke maatte vare mere end én Time. Da jeg var kommen hjem, lagde jeg mit Ur paa mit Skrivebord og øvede mig i at læse lidt hurtigere. Jeg sprang Angivelserne til de Spillende over og markerede med blaa Blyant enkelte Steder, jeg kunde springe over, hvis det kneb med Tiden, men jeg forandrede intet i Stykket. Jeg læste det paany for Areopaget, der hørte adspredt efter, kun optaget af at være færdig paa en Time. Mounet-Sully saa hele Tiden paa sit Uhr. Jeg endte præcis efter en Times Forløb, og saa blev »Les romanesques« antaget til Opførelse.

Under Prøverne satte jeg forøvrigt alene de enkelte Steder, jeg havde strøget, ind igen, men jeg føjede ovenikøbet nye til.

Det blev min Entré i Taalmodighedens Skole. I to Aar hørte jeg intet til mit Stykke. Man kan nok tænke, at en 23-aarig Yngling er begærlig efter at faa sine Stykker opførte. Men ikke en eneste Gang henvendte jeg mig med Forespørgsel til Theatret. Claretie saa' mig ikke, hørte ikke Tale om mig. En skøn Dag, under et Ophold paa Landet, fik jeg et Par Ord fra Claretie om at indfinde mig i Paris, da Stykket skulde oplæses for de Rollehavende. Den bestemte Dag kom jeg, men i Mellemtiden havde man faaet den Idé at tage fat paa Curels »L'amour brode«, og »Les romanesques « maatte atter vente.

Ved Theatret blev man stadig ved at raade mig til at tage Manuskriptet

H. P. Busch,

autoriseret Installatør, Klostergade 34.

Elektriske Lys- og Motor-Anlæg. Mekanisk Værksted.

Kunstsmedarbejde udføres efter originale Tegninger.

Overslag gratis.

Telefon Nr. 1291.

tilbage og erstatte det med et andet, men Claretie blev ikke træt af at støtte mig. Tiltrods for Modstanden fra hans Omgivelser og de slemme Spaadomme, man tudede ham Ørerne fulde af, holdt han Stand. Og nogen Tid efter fandt endelig Oplæsningen Sted for de Rollehavende. Stor Sukces! Elskerrollen var bestemt for Boucher, men efter Oplæsningen vilde Le Bargy gerne spille den. Jeg gav ham den. Prøverne begyndte. Nu viste der sig et nyt Fænomén. Efterhaanden som de skred frem, formindskedes de Agerendes Iver og Begejstring. Kun Frøken Reichemberg, der udførte Elskerindens Rolle, holdt ud; hun havde med Kvindens Intuition fra første Øjeblik været sikker paa Sukces'en. Premièreaftenen troede alle paa en Fiasko; jeg selv, der tilsidst var bleven paavirket af den almindelige Stemning, saa' med Resignation Katastrofen imøde.

Tæppet gaar op, der lyder stærkt Bifald for den skønne Dekoration med den blomsteromvundne Mur, Percinet og Silvette taler. Næppe er de færdige med de første femten Vers, saa klappes der stærkt til et eller andet Vers, af hvilket der er saa mange i Stykket. »Nu har Du Publikum!« siger jeg til mig selv; det gik op for mig, at mine Vers havde visse dramatiske Fortrin, og det var først den Aften, ved at høre mine Vers fra Scenen, at jeg følte, at jeg var dramatisk Forfatter.

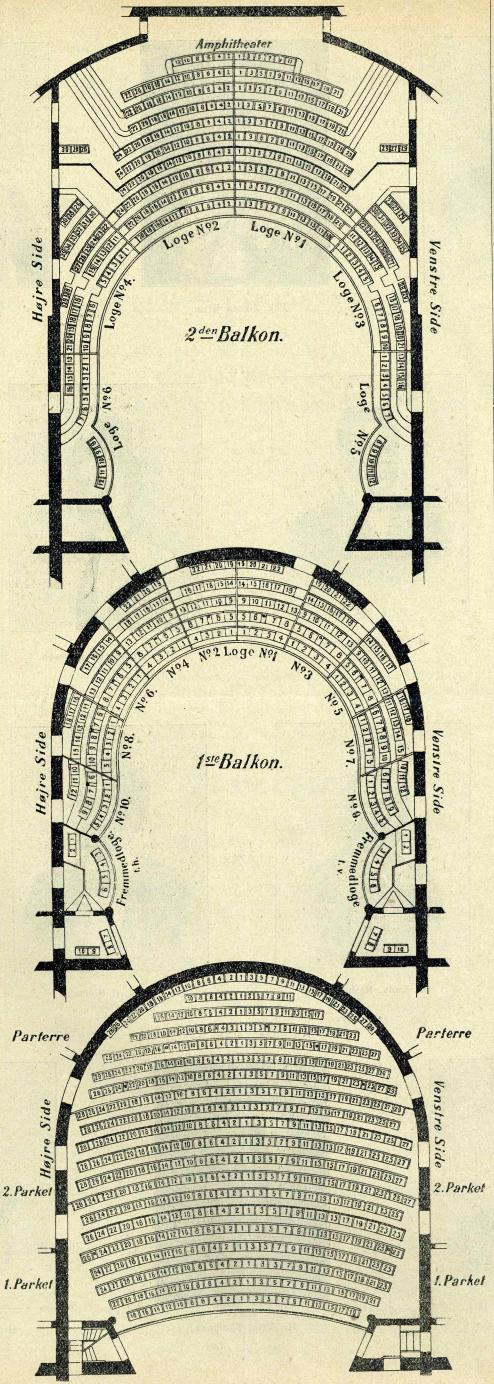
Og dette er den korrekte Beretning om min Debut og min første Sukces, thi det var virkelig en Sukces.«

Saa maatte Huret indrømme, at det straalende, svimlende tyranniske Held ikke fra første Færd havde ledsaget Rostand paa Forfatterbanen; to Aars Ventetid og de Agerendes Vrangvillie var jo ikke det behageligste. Sukces'en var der jo imidlertid, og alt, hvad der efter »Les romanesques« er kommen fra Rostands Pen, er bleven Sukces.

Moderne Komponister. Om vore saakaldte moderne Komponisters Standpunktlæses i Wiener» Neue freie Presse« nogle ligesaa morsomme som bidende Bemærkninger af Bladets ansete Medarbejder Paul Goldmann.

Om en første Opførelse i Berlin for ikke længe siden af Saint-Saëns' Opera »Samson og Dalila« skriver han saaledes:

»Operaen gjorde Lykke hos Publikum. Hvad Bladene angaar, har nogle talt venlig om den, andre affærdiget den meget overlegent. Komponisten

Ny Digtsamling.

Otto C. Fønss:

SEPTEMBERDAGE

Digte.

Pris 2.00, elegant indb. 3.25.

Med Forfatterens Portræt.

I alle Boglader.

Jydsk Forlags-Forretning.

har bestræbt sig for at skrive forstaaelig og behagelig Musik. Som om Musik var til for at forstaas og behage! Fra gammel Tid klæber ved Musik et generende Element, nemlig det musikalske. De nyere tyske Operakomponister og Symfonikere bestræber sig for at holde dette borte, og for det meste lykkes det dem godt.

Den moderne Udvikling af den tyske Musik har sat sig det højeste Maal. Det tyske Orkester har lært at spille Nietzsche. Efter Richard Strauss' Symfoni »Also sprach Zarathustra« (Nietzsches Skrift om hans Religionsstifter og Vismand) kan en musikalsk Rhapsodi over »Die Kritik der reinen Vernunft« næppe udeblive. Maaske vil hin Symfoni engang blive til Virkelighed, hvorom der tales i Murgers Labohême, og som skal hedde »Det Blaa i Kunsterne«.

I Operaen har vi især bragt det vidt. Der gives allerede moderne Komponister, der ere i Stand til at fremstille en hel Akt af lutter Dissonanser, uden at Helhedsvirkningen en eneste Gang forstyrres af en Harmoni. Orkestret, til hvilket Wagner har henlagt Operaens Tyngdepunkt, spiller stadig en større og større Rolle. Man maa beundre den Instrumenteringskunst, hvorved Komponisten med Orkestret kan udtrykke, hvad der ikke faldt ham ind. Vor Tids tyske Tonedigtere ere Mestre i Behandlingen af Orkestret, medens deres Forgængere maaske mere lagde Vægt paa en bedre Behandling af Tilhørerne.

Til denne længst forsvundne Tid stræber Saint-Saëns tilbage. Han komponerer sangbare Arier, melodiøse Balletter. Dalilas Arie i 2den Akt har siden Operaens Pariser-Opførelse 1892 ogsaa vundet stor Popularitet i Tyskland. Den udebliver sjælden i et Hus, hvor der findes et Klaver og en Altstemme. Og foruden den er der flere Melodier i »Samson og Dalila«, som ville finde Udbredelse. Men hvad skal en virkelig moderne Kritik sige til en Opera med Melodier! Den maa tage Bladet fra Munden og sige »Samson og Dalila« er en gammel Skinke, og dette maa man rette sig efter. Og det er altid godt at vide, til hvilken Slags Høkervarer en ny Opera hører.

Udgivet og redigeret af J. P. Jensen. Trykt i Aarhus Stiftsbogtrykkeri.